

Oh happy day

Humoristisk og tænksom film
Af Peter Skov-Jakobsen

En fin, humoristisk og eftertænksom historie om hvordan der kommer liv til en dansk idyl. Det vil sige, idyllen indeholder altid så mange små triste historier om mennesker der er blevet væk for hinanden, om mennesker der er blevet fanget i kedsommeligheden. Her er det den pæne middelborgerlighed der lader sig drive af parcelhuset, den succes som de andre kan se, eller de klicheer der bare har lejet sig og gjort tilværelsen grå, der er løbet af med livet. Pludselig oplever de det utrolige.

Ved en gospel-koncert skyder musikken sig ind i dem, og de rejser sig og bliver levende. De mærker livet, protesten og glæden kommer i kroppen af dem. Det lille kirkekor oplever et drama, for hvem skal efterfølge deres dirigent. Den strikse præst vil holde dem på dydens smalle sti med loven om kirkers brug. Men oprøret ulmer, og det slår ud i lys lue ved den sorte præst der lærer dem at synge Gospel. Han kommer som en fremmed og stiller spørgsmål. Han synes de fjumrer med deres liv og deres engagement. Han fornemmer at de vil alt og ikke tror på noget af det. Han udfordrer deres tro – og lokker alle deres talemåder frem som falder sammen om deres hulhed. Han lader dem ane at der findes et liv der længes efter kærlighed. Et par af kvinderne bliver betagede.

Hannah kommer til at lyse af sin kærlighed til ham. Hun får fat i sig selv igen og tør springe ud med hele sin personlighed. Den scene hvor hun af lutter kærlighed er klar til at forføre den mand hun har været gift med i årevis, er en af de smukkeste. Hun blomstrer af hengivenhed; men han ser hende ikke. Han er bundet til sine egne forestillinger om gode forretninger og succes – for ikke at tale om ambitionerne på hendes vegne. Det er fortvivlende at se hendes forgæves forsøg på at vække ham – det er tankevækkende at han kan være blind for det vidunderlige forsøg på forførelse. Der vokser naturligvis en bunke smålig forargelse rundt om Gospel-koret. Mændene omtaler deres koner som blegfede koner der synger i kor. Men livet blomstrer og betager selv dem der er skeptiske i koret. Hende der kommer ind med de to børn og ligner et ensomt menneske, løftes af stemningen – ham den klodsede og akavede oplever forelskelse. Ham med den friske bemærkning og de nonchalante holdninger bliver nødt til at give sig tænksohmheden i vold. Hannahs liv berøres mest og tager en drejning – men der er livgivende befrielse i det alt sammen.

Det er en betagende film om hvordan de stive og traditionsbundne vesteuropæere pludselig bliver konfronteret med en stærk tro og et rodfæstet håb. Her er det menneskelighedens enkle visdom der prædikes. Fint lyder det ikke. Men der synes at være kærlighed der ikke er pjanket, og sandhed der ikke bare er fine ord, men nærhed og virkelighed. Det er ikke en sort-hvid historie. Der er mange fine små historier. Der er en vanvittig komik der får seerne til at skrike af grin; og der er en underfundighed der både giver tårer i øjnene og små fnis. En humoristisk og tænksom film der fortjener et stort publikum. Det er en ordentlig opsang til en kirke og et samfund der ofte bruger ordene til at gemme sig bagved, snarere end til at vække håbet.

Filmfakta

Danmark 2004 - instr. Hella Joof - manus: Hella Joof, Jannik Johansen, Lotte Andersen - medv.: Lotte Andersen (Hanna), Malik Yoba (Jackson), Ditte Gråbøl (Grethe), Mikael Birkkjær (Carsten), Peter Aude (Torben), Kurt Ravn (Preben), Søren Fauli (Krüger), Lars Hjortshøj (Lasse), Lars Knutzon (Sven), Michael Moritzen (Kjell), Ditte Hansen (Kirsten) - 93 min. - Dansk biografpremiere d. 5/11 2004 - Udlejning: Nordisk - Tilladt for alle.

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=4049&area=3>

<http://www.critic.de/film/oh-happy-day-78/>